

[Jørgen Jensen]

siger, at man bare kan se på venstrepartier-nes egne afstemninger, så vil jeg godt understrege, at i det andet flertal, det, som vi pegede på nogle gange, indgik også socialdemokratiet. I meget høj grad indgik i det, som vi har lagt frem, også socialdemokratiets udtalte politik, som den er kommet i deres idéprogrammer og i deres valgløfter. Det er da rigtigt, at når socialdemokratiet så afgørende og markant flygter fra egne valgløfter, flygter fra egne idéprogrammer, ja, så svækkes de alternative muligheder. Men hvem har så egentlig ansvaret for det? Er det ikke socialdemokratiet, der har ansvaret for, at de andre muligheder, som man selv har sagt til arbejderklassen at der er, ikke kan opfyldes?

Jeg vil godt sige, at hvis socialdemokratiet har vilje og også mod til at gennemføre nogle af sine egne løfter – det er krav om demokratisering af det økonomiske liv og en indsats mod arbejdsløsheden – så ville der fortsat være en bæredygtig alternativ mulighed og et flertal herfor i folketinget.

Når regeringen nu har indledt studiekredsarbejde på grundlag af vismandsrapporten og budgetredegørelsen og der er tegn på, at man vil bruge truslen om 200.000 arbejdsløse i 1980'erne og et stigende betalingsbalanceunderskud som begrundelse for nye overgreb mod lønarbejderne, så kunne man vel egentlig glæde sig over den åbenbare uenighed, der er i regeringen og den socialdemokratiske gruppe, men det er min opfattelse, at når socialdemokratiet spræller lidt i økonomiminister Anders Andersens net, så skyldes det ikke, at socialdemokratiske ministre vil bryde med indkomstpolitikken. Det skyldes heller ikke, at man vil fastholde kapitalvindingskatten, for den har man opgivet. Nej, uenigheden gælder alene formen og indpakningen. Skal det være en momsforhøjelse til 25 pct.? Skal det være devaluering? Skal det være afgifter? Skal det være offentlige besparelser? Hvordan skal det serveres for arbejderklassen? Skal det pakkes ind med løfter om, at man kan ændre det i løbet af en årrække? Ja, man må vel egentlig håbe, at modstanden over for venstres pres mod højre er mere reel end de nyopdagede EF-modstandere i socialdemokratiet. De har lagt op til en modstandskamp, som er tidsbegrænset til den 7. juni, og som er uden andet mål end dette at sikre stemmer til socialdemokratiet. Det er

egentlig forståeligt, at mange blade taler om politisk bedrageri.

Derfor kan jeg da godt forstå, at hr. Kjeld Olesen var så emsig med hensyn til at angribe kommunisterne for deres holdning, for noget af det, som kommer frem i denne tid, må vel nok gøre ondt.

Når hr. Kjeld Olesen angriber Folkebevægelsen og mener, at kommunisterne her kan tale deres sag, så vil jeg godt sige, at i modsætning til socialdemokratiet har såvel Folkebevægelsen som kommunisterne og de, der deltager i valgforbundet, i hele valgkampen haft en klar holdning og også givet klare svar og oplysning til vælgerne, og de har været ærlige i deres svar. Vi har sagt fra starten, at det gælder om at vælge modstandere til Europa-Parlamentet for at bremse udviklingen og fastholde muligheden for en dansk udtræden af EF. Vi har sagt, at Romtraktaten og Europa-Parlamentet ikke er et brugbart grundlag for eller ramme om internationalt samarbejde.

Det betyder ikke, at vi siger nej til internationalt samarbejde. Det betyder ikke, at vi vender ryggen til arbejderklassen i den kapitalistiske del af Europa. Tværtimod mener vi, at en lang række af de ting, som man påstår kan løses i EF, kun kan løses, hvis man sprænger EF, hvis man bryder Romtraktatens grundlag og i samarbejde med andre arbejdere i den kapitalistiske verden f. eks. sætter ind over for miljøproblemer. Både statsministeren og hr. Kjeld Olesen har nævnt den miljølov, vi lige har gennemført for arbejdsmarkedet. Ja men havde vi ikke været bundet af EF, var det vist klart at vi havde fået en forhåndsgodkendelse, som fagbevægelsen ønsker og kræver, og som alle mener det er nødvendigt at få gennemført. Havde vi ikke været bundet af EF og socialdemokratiet ikke af SV-samarbejdet, så havde vi også langt stærkere kunnet sætte ind over for de multinationale selskaber og over for storkapitalens udnyttelse af den danske arbejderklasse.

Så vil jeg bare sige, at man skal såmænd ikke have så store bekymringer over kommunisternes forhold til andre kommunistiske partier i Europa. Vi har et godt forhold til dem. Vi forhandler med dem og har samarbejde med dem også under denne valgkamp. Det vil vi også have bagefter. Det, vi har sagt, det er, at dansk medlemskab cemente-